

AHUNTZEK ETA OTSUE

Pantxike Galarza Goiurikoak kontatutako ume-ipuin ezaguna, Jon Areitiok grabatua 1999an.

Ahuntz batek euki zittuen bost ume, da esa'otsien:

—Zarratu atie, kanpora nue zuei janaridxe ekarten. Otsue etorriko da-ta, ez zabaldu aterik.

Etorri jakien otsue. Tan, tan!

—Edegi atie, ama naz, da goxuek dakarraz.

—Zu ez zara gure ama, ze gure amak deko boza mehie, da zuk sendue.

Juen zan zerera, pasteleridxa batera, da esa'otsien arrautzak emoteko. Emo'otsiezan arrautzak, ja'abezan, da boza mehetute juen zan.

Tan, tan!!

—Edegi atie, ama naz da, gozuek dakarraz-da.

—Gure amak hanka zuridzek dekoz, da zuk baltzak. Zu ez zara gure ama!

Gero juen zan panaderidxa batera, urune emoteko hankak zuritzeko. Zurittu zittuen eurek, da juen zan.

—Edegi atie, ama naz da.

—Aber, erakutsi hankak.

Hankak... zuridzek! Zabaldu otsien atie, da iruntsi zittuen lau ume. Da bat sartu zan erlojuen kajara, da han geldittu zan, bizirik.

Ama etorri zan da, umiei diarrez da, batek erantzun erloju kajatik.

—Zer gertatu da?

—Otsuek jan dauz.

—Egon ba, barruen. Etxostetik buelta bat eitten nue, aber otsue agiri dan.

Da etxe osteko pozu onduen etzunde lo egon zan otsue.

—Ekarri kutxillue ta artazidzek.

Zabaldu otsien tripie, da urte'abien umiek, danak, bizirik. Bete otsien harridxex tripie da, itzartu zanien, egarri... Zutundu zan otsuori, da tripan harri zaratie...

—Nik jan duazan umak harri koskorrak diela esan leike.

Era'aben ure, da pozure jausi zan, da itto.